

Els homes rebutgem les violències masclistes i les violències sexuals

Trenquem el **silenci**

És un bon moment perquè els homes ens posicionem

- Com a homes estem construint nous discursos sobre les nostres masculinitats i per fer-ho necessitem posar en un lloc central el rebuig a qualsevol manifestació de violència masclista.
- Als homes no ens agrada que ens identifiquin amb la idea que tots els homes som iguals.
- L'educació (l'emocional i la sexual) que hem rebut, ens ha posicionat en un lloc de privilegis.
- La impulsivitat sexual masculina no és la causa de les violacions.
- De vegades els homes no som capaços de veure les formes de violències sexuals que pateixen les dones, però sí que ens toca deixar d'exercir-les.
- Els homes també estem cansats dels rols que el sistema social patriarcal ens ha atorgat.
- O renunciem al masclisme quotidià o les violències sexuals mai desapareixeran de la vida de les dones.

“Jo no sóc masclista, però...”

Quan els homes comencem una frase d'aquesta manera, hauríem d'aturar-nos de cop. Quan ens escoltem un “Jo no sóc masclista, però...” hem de pensar que el “però” ens dona moltes pistes que no hem vist l'STOP, que no ens hem aturat a temps. Segurament l'única intenció d'aquest però és justificar o legitimar algun privilegi nostre i, per tant, seguirem reproduint —segur— algun estereotip que encara no estem disposats a canviar. Així, afirmar que “Jo no sóc masclista” implica sempre haver de renunciar a algun privilegi i **afegir el “però” comporta reconèixer que no estem disposats a fer-ho.**

Cal que ens recordem a nosaltres mateixos que el masclisme és aquella ideologia que engloba el conjunt d'actituds, conductes i creences que **neguen a les dones com a subjectes, és a dir, com a persones.** El masclisme ens fa passar per naturals, és a dir, afirmacions com ara que els homes som més intel·ligents, més forts, amb més seny, o que som líders per natura. Totes aquestes coses, no són certes ni són naturals, són estereotips del propi masclisme.

Uns estereotips que naturalitzen unes relacions en les quals els homes partim sempre d'una posició de privilegi. Uns estereotips que acaben dominant les nostres vides perquè ens distorsionen la nostra percepció de com són les coses.

Què puc fer jo?

De vegades, els homes ens sentim avergonyits de com altres homes són capaços d'agredir sexualment a les dones. Ens fa fàstic que com a homes aprofitin les seves relacions de confiança amb les dones per abusar d'elles i agredir-les.

Aquest rebuig és el primer pas, imprescindible, per poder esborrar les violències sexuals de les vides de les dones. El segon pas ha de ser que el nostre rebuig sigui col·lectiu i en veu alta. Hem de trencar el silenci. **Hem de treballar, tots i cadascun de nosaltres, per canviar les nostres maneres de relacionar-nos, entre nosaltres i amb les dones, per tal de construir formes de relació igualitàries i respectuoses que ens permetin, a totes i tots, poder viure en llibertat.**

QUAN SIGUIS TESTIMONI DE LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES NO ET QUEDIS DE BRAÇOS CREUATS. ACTUA.

...Estem amb tu

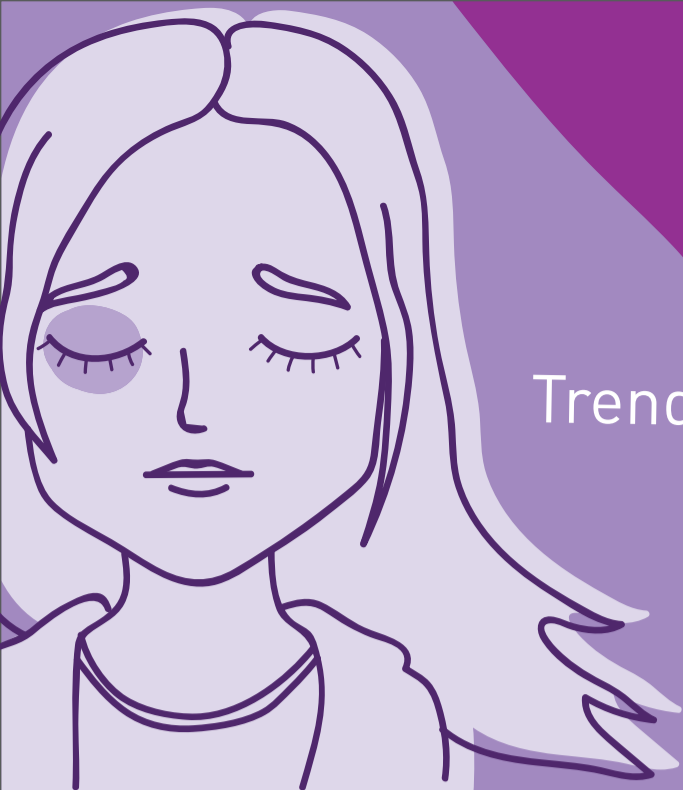
- Truca al 016:** telèfon gratuït d'informació i assessorament jurídic, les 24 hores del dia i en 51 idiomes.
- Si ets menor d'edat** i et sembla que algú del teu entorn pateix violència de gènere, pots trucar a ANAR, al número de telèfon 900 20 20 10.
- Consulta la web** de recursos de suport i prevenció de casos de violència de gènere, que permet la localització dels recursos policials, judicials i d'informació, atenció i assessorament més propers a la teva localitat: <http://wrap.seigualdad.gob.es/recursos/search/SearchForm.action>
- Descarrega l'APP “Libres”,** amb informació útil per saber com actuar davant d'una situació de maltractament.
- Confia en el personal sanitari** del teu centre de salut i explica'ls-ho.

900 900 120
Contra la violència masclista Atenció 24 h

Finançat amb càrrec als crèdits rebuts del Ministeri de la Presidència, Relacions amb les Corts i Igualtat, a través de la Secretaria d'Estat d'Igualtat.

Trenquem el **si** **len** **ci**

Què són les violències sexuals?

Les violències sexuals són un tipus de **violències masclistes**, la seva característica principal és que utilitzen el sexe com a forma de control i dominació vers les dones.

Quan parlem de violències sexuals, parlem de moltes situacions diferents: l'assetjament sexual, els abusos i les agressions sexuals. Però també hi ha altres moments que no qualifiquen "com a tal" a la primera ullada. Per exemple la publicitat, la moda, els mitjans de comunicació i el llenguatge sexista que acaben conformant l'estereotip de dona atrapada i amb un cos perfecte

Totes aquestes violències sexuals es poden donar en diversos àmbits: a la parella, a la feina, a les xarxes socials, a la família, al carrer i als espais d'oci. I es poden donar a qualsevol edat.

Quina és la causa?

La causa principal de les violències sexuals és el masclisme. **Aquest masclisme vulnera els drets de les dones a viure amb llibertat i autonomia la nostra sexualitat, els nostres espais i la nostra vida.**

Les dones som educades des de petites en una societat on la sexualitat està amagada i on els missatges que tenen a veure amb la nostra vivència de la sexualitat ens representen més com a objectes que com a subjectes de la nostra pròpia història.

Les dones hem après a ser dones a través d'estereotips, de publicitat sexista, de cançons i contes on no som protagonistes de les nostres vides. Això ens posa en un lloc on no ens reconeixem a nosaltres mateixes, a no poder reconèixer els nostres drets.

Què puc fer jo?

Les dones podem contribuir de forma col·lectiva a denunciar la impunitat que patim quan ens enfrontem a les violències i assenyalar els homes agressors i la resta de persones còmplices quan callen.

També podem parar-nos a pensar com fer-nos més lliures en les nostres relacions i compartir amb altres dones maneres de resistir de forma creativa i enfrontar-nos a aquests nous reptes que ens faran més lliures i autònomes.

Sabem també que podem comptar amb moltes companyes i això ens fa més fortes.

El primer que podem fer les dones respecte a les violències és adonar-nos que les violències sexuals, les violències masclistes són evitables.

Com puc identificar que he viscut algun tipus de violència sexual?

Totes les dones, en major o menor mesura, hem patit algun tipus de situació que es considera violència sexual. Alguns exemples podrien ser aquests:

- Pots anar al metro i que un home es posi molt a prop teu o intenti refregar el seu sexe contra tu; o et xiuxiuegi coses fora de lloc.
- Pots passejar per un parc una tarda, veure un home fent-se tocaments sexuals i haver de marxar perquè et sents incòmoda.
- Pots haver enviat una foto calenta al teu xicot i ell, després de tallar amb tu, l'envia al grup de whatsapp dels teus amics per castigar-te.
- Pots anar pel carrer i que comencin a dir-te barbaritats (ell potser pensa que són "floretes" i tu estàs desitjant fer-te invisible).

- O estàs borratxa, vas a casa d'un amic, comenceu a enrotllar-vos i quan tu vols parar, ell no et deixa.

- La teva parella insisteix en tenir sexe sense que l'opció No vull sigui una opció real o que et forci a fer coses que no et venen de gust en aquell moment. També pot ser que no et vingui de gust tenir relacions sexuals amb elli et faci sentir culpable dient que ja no l'estimes.

- Potser també et pot passar que un company de feina, botiguer del barri o el professor de la universitat, cada vegada que et demana alguna cosa, et miri de forma abusiva l'escot o el cul i/o sempre et faci comentaris sexuals.

.....

ACCEPTAR UN PRIMER MALTRACTAMENT ÉS EL PRINCIPÍ D'UNA LLARGA HUMILIACIÓ.